

единявать съ кислородъ изъ въздуха. Земете ли пакъ вино, у кое-то така сѣщо има вѣглеродъ и водородъ то и да го подпалите не можи да гори; то не гори наистинѣ, зачто-то покрай вѣглера и водорода у него има и много водѣ. Нѣ препече ли ся това вино та му ся извади вода-та, то ракия-та отъ него ся пали; ако ся прѣпече изново тая ракия та и ся извади колко-то ся може повече вода-та, то тя стане на спиртъ, кой-то буйно гори, а той гори зачто-то у него е останѣло само вѣглеродъ и водородъ. Така сѣщо става и съ хранѣ-тѣ; като ся прѣвари тя и прѣпече у пищеварителны-ты ни орѣдїа вѣглеродъ-тѣ и водородъ-тѣ у неж отдѣлять ся отъ други-ты и сѣставны чясти, па като ся досягнѣтъ до кислородъ изъ въздуха вѣ бѣлый дробъ горять. Отъ това горѣніе излиза топлина, кож-то сѣ нарекли *крѣвнѣ* или *животнѣ топлинѣ*, зачто-то тя подклажда и дѣржи живота на животны-ты. Главенъ изворъ на топлинѣ-тѣ както ся види е дыханіе-то, и огнище-то и е бѣлый дробъ; дѣто става дыханіе-то по-бръже, тамъ и топлина-та расте, а дѣто става по-бавно тамъ и топлина-та намалѣва. И така бѣлый ни дробъ е лѣна, кована пещь, на кож-то устїе-то и сѣ уста-та. Изъ уста-та мы си вносямы вѣ пещь-тѣ гориво; нѣ това гориво не е вече сѣщо-то, съ кое-то си палимъ соби-ты сир. дѣрва и просты вѣглища. Гориво за тѣлеснѣ-тѣ ни пещь е храна-та, най-повече оная, у кож-то има най-много вѣглеродъ и водородъ, а такѣва храна, както вече знаемъ, е всяко ѣстїе, у кое-то има нищице, захаръ, масть, сало и пр. На здравъ отрасль человекъ трѣбува на годинѣ-тѣ по два кантара вѣглеродъ, кой-то трѣбува да си внесе на хранѣ, за да си дѣржи и подклажда дыханіе-то, а покрай него и животнѣ-тѣ топлинѣ, колко-то му трѣбува. Отъ толкова вѣглеродъ, доклѣ изгори, излиза прѣзь годинѣ-тѣ толкова топлина, колко-то трѣбува на еднѣ парнѣ маши-